

ство већег ангажовања јоти неки с историчара и јавних радника који истучавају ову значајну област на ше прошлости. И поред тога што је било и претпостављено уситњавања појединачних тема, очигледна је оријентација њихових историчара на квиплескије проучавање ових аспеката народноослободилачког рата и револуције. Читава млејада младих научника која данас ради у институтима и заводима за изучавање револуцијског покрета народа Југославије, а која се бројношћу и квалитетом радова представила и

овом научном скупцу, обећава да ће многа питанја ослободилачког рата и револуције добити благовремено научну оцјену и обрачу. Према зајмисли организатора, материјали са овог научног скупљања биће објављени у посебном зборнику, па ће на тај начин бити доступним научним радницима — историчарима, социологима, филозофима, једном речеју свима юнима којима су револуционарним збивањима 1941. године видљи извор ње своју дјелатност.

Зоран Љакшић

ИЗВЕШТАЈ О РАДУ ИСТОРИЈСКОГ ИНСТИТУТА У ТИТОГРАДУ У 1966. ГОДИНИ

Органи управљања

Радна заједница Института и Радна заједница са представницима друштвене заједнице уступично су решавала питања установе.

У теку године одржано је 12 сједница, од којих 4 са представницима друштвене заједнице. Решавано је о свим питањима из надлежности ових органа (донесен Стартут, програм града и филозофијски план за 1966. годину, извршен избор чланова за Научно вијеће, избор радника на радно мјесто шефа опште службе, референта за меморарску грађу, дактилопографа и курира, донесено земљописко одлука и запошљавачка који су од значаја за пропагирање и усавршавање самоуправних односова у радију организацији, утврђивани тројесечни планови рада и вршење анализа њихових извршења, донесени су Отлукта о систематизацији радних мјеста, Правилник о разподјељети личних доходака радника, Одлука о примјени фактора корекције, донесен Правилник о коришћењу средстава Фонда за научна истраживања, утврђен Правилник о међусобним дужностима и правцима која преистичу из удружења рада, одлучивано о штампању и тиражу издања Института и другом).

Управни одбор је у теку 1966. године одржao 13 сједница, на којима су разматрани сви предлоги,

одлуке, најтири, правила, правилници, предлоги финансијских планова, затврдних рачуна, планова рада и извјештаје о њиховом извршењу.

Управни одбор је припремао сви материјал за Радну заједницу и уступично решавао сва питања која су у његовој надлежности.

Научно вијеће

Научно вијеће изабрано је 12. IX 1966. на сједници Радне заједнице са представницима друштвене заједнице. У његов састав ушло је 7 научника радника (про Томица Никчевић, др Бранко Павловићевић и др Бранко Петровић — из Београда, Милош Миљашевић — из Котора и др Димитрије Вујовић, Радоје Пејовић и др Ђоко Пејовић — радници Института)

У теку 1966. Научно вијеће је одржало једну сједницу на којој је разматран план научноистраживачког рада Института за 1967. годину, примљен за штампу рад *Индустрија за прераду драста у Црној Гори 1873—1941.* године, одређени рецензенти за радове: Црна Гора под аустоугарском окупацијом 1916—1918. године, *Просветни и културни развој у Црној Гори 1851—1918.* дат предлог о избору два радника института у звање виших научних сарад-

ника и одређени рецензенти за избор једног радника у званије научног сарадника предложени Гадњују заједници начелна одлука је висини ауторских хонорара за издања Института.

Унутрашња организација

У четири сектора Института у току 1966. године радило је 20 радника (један радник је примљен у амбуланту, а два у октобру 1966).

У два научна одјељења радио је 9 научних радника, а за остваривање неких научних радова повремено су ангажована два радника из Архива за раднички покрет.

У Архиву за раднички покрет било су 4 стална радника, а један је на основу уговора о праћању-правном односу обављао одређене задаче.

У сектору јавних и рачуноводствених послова било је 6 радника, а у библиотеци је радио само један радник — књижничар.

Научни радници Института (ним 3) провели су у току године 124 дана на научноистраживачком зајду у архивима: на Цетињу, у Београду и Москви.

I одјељење

За тему Државно уређење Црне Горе 1851—1878 (аутор Радомир Јовановић) прикупљени су подаци у библиотекама и архивима у Цетињу, Београду и Москви. Јовановић је у „Историјским записима“ објавио обимнији рад Разграничење Црне Горе и Турске 1858. године.

За рад Извршење одлуке Берлинског конгреса о Црној Гори (аутор Новак Ракннатовић) исписан је материјал из фондова Архива Црне Горе, Архивског одјељења Државног музеја на Цетињу.

Завршен је рад Просветни и културни развитак у Црној Гори 1851—1916, чији је аутор др Ђоко Пејовић. Пејовић је систематизовао дно прикупљене грађе за рад Стане на Црногорско-турском грађаници 1878—1912. године.

Писан је рад Шумарство и шумарска политика и ловство у бившој црногорској држави (аутор др Душан Вучковић), који ће бити завршен до 1. VII 1967.

За рад Односи Црне Горе и Француске 1860—1914, чији је аутор др Димитрије Вујовић, написан је дио текста који обухвата односну проблематику за период до 1864.

За тему Односи Црне Горе и Србије 1903—1914 (аутор др Новица Ракочевић) углавном су завршена истраживања на Цетињу и обављена дио истраживања у Београду. Ракочевић је истовремено вршио истраживања и за тему Црна Гора у плановима Аустро-Угарске 1903—1914. Он је објавио већи чланак Ловћенски одред у првом свјетском рату.

Научни радници овог одјељења радили су на припремању за штампу радова: Индустрија за прераду дрвета у Црној Гори 1873—1941 (др Душан Вучковић) и Аустроугарска окупација Црне Горе (др Новица Ракочевић). Написали су неколико мањих радова и објавили их у разним часописима.

II одјељење

За рад под насловом КПЈ у Црној Гори 1919—1929. године (аутор Јован Бојовић) обављена су истраживања у Архиву за раднички покрет Института.

Утврђен је завршен рад Четнички и федералистички покрет у Црној Гори 1941—1945, чији је аутор Радоје Пајотић. Пајотић је малаксао мањи симетрички рад под насловом Преглед НОР-а и револуције у Црној Гори, који ће бити штампан у чехословачком часопису Slovenský píehled.

Рад Стара Црна Гора у народноослободилачком покрету (аутор Ђуро Вујовић) углавном је завршен. Вујовић је припремио за штампу већу расправу под насловом Лијеве грешке КПЈ у Црној Гори у првој години народноослободилачког рата.

Славко Станчишић је вршио први одбир докумената за зборник под насловом Грађа за историју

радничког покрета у Црној Гори за период 1918—1941.

Спљоњни сарадници Института раздели су на темама: Жене Црне Горе у револуционарном покрету 1918—1945 (група аутора), Народна власт у Црној Гори 1941—1945 (аутор Зоран Лакић) и на библиографији црногорске штампе 1918—1941 (аутор Васко Јововић).

Радници овог одјељења написали су у току године 7 мањих радова и објавили или у часописима или читали на конгресима и научним скуповима.

Осим на кратчнијим научноистраживачким задацима, научни радници Института били су ангажовани и у раду неколико конгреса, научних скупова, семинара и јубиларних скупова.

У новембру 1966. Институт је у Титограду организовао научни скуп посвећен 25-годишњици устанка црногорског народа. На скупу је поднесено 15 научних саопштења, од којих су научни радници Института поднели 5 (Ј. Бујовић, др Д. Вујовић, Ђ. Вујовић, Р. Пајовић и С. Станишић).

Материјал са овог скупа објављен је у Историјским записима.

На научном скупу који је у децембру одржан у Београду три научна радника Института поднijела су научна саопштења (Ђ. Вујовић, Р. Пајовић, С. Станишић).

Научни радници Института били су ангажовани у одбор за прославу педесетогодишњице мокровачке биљке, одржали неколико предавања, а један радник (др Н. Ракочевић) написао је увод за књиту Мокровачка врата.

На конгресу балканолога у Софији Институт је представљао Ј. Бујовић, који је тамо поднио научно саопштење.

Представник Института (Р. Пајовић) одржао је слушаоцима Семинара за професоре историје у Вараждину предавање о специфичностима НОР-а у Црној Гори.

Четири научна радника Института узела су учешћа у завршној дискусији о прегледу историје СКЈ, која је одржана у Београду.

Научни радници Института ангажовани су у многим акцијама везаним за прославу 50-годишњице

октобарске револуције у нашој земљи.

Представник Института је ангажован у припреми југословенског научног скупља који ће бити посвећен октобарској револуцији и на коме ће научни радници из Института поднijети два саопштења.

Преко својих представника Институт је ангажован у раду три редакције које припремају: зборнике сјећања учесника октобарске револуције, зборник докумената о прославама октобарске револуције у Црној Гори и зборник докумената о Југословенима у октобарској револуцији.

Научни радници Института били су ангажовани у различним друштвено-политичким акцијама, организацијама и споруничим удружењима — Комисији за историју Савезног савјета за координацију научних дјелатности, Југословенској националној комисији за историјске науке, управи Савеза историјских друштава СФРЈ, Архивском савјету СФРЈ, управи Друштва историчара СРЦГ, управи Друштва архивиста СРЦГ, Комисији за борачке традиције Савеза удружења бораца НОР-а СРЦГ, Историјској комисији ЦК СК Црне Горе (док је постојала), Редакцији Историјских записа, Редакцији Историје Црне Горе, редакцијама зборника о заробљеничким логорима, Југословенском историјском часопису и др.

Институт је у току 1966. године одржавао низ контаката са различним институцијама које се баве појединачним питањима из црногорске историје и изучавањем радничког покрета. Институт је члан Координационог одбора Института за изучавање историје радничког покрета и СКЈ и активно учествује у раду тога одбора.

Студијским пројектом „Историја радничког покрета и СКЈ“ предвиђено је да се из историје КП и револуције у Црној Гори обради 14 тема.

Институт сматра да сарадња са различитим институцијама у земљи треба да добије још конкретније видове, како би се боље координирао рад и искористиле све снаге и могућности за потпуније изучавање наше прошлости.

Издавачка дјелатност

У 1966. години припремљена су четврти броја Историјских записа на 46 листопадних табака, од којих су два изашла у теку године. Објављени су текстови о различитим питањима, углavnom црногорској историје. Свеске садрже највише радова о питањима црногорске и ратне историје. У радовима су обраћавани додатној са различитом тематиком из неколико вјекова (XVI — 1; XVII — 2, XIX — 7; XX — 21, од којих 16 са темама народноослободилачке борбе). У јубилар су узети већи и мањи радови, према рубрикама часописа. Поред овога, у часопису су објављени прикази на три књиге, од којих су двије са тематиком НОБ-е, као и информације о 13 нових књига о различним питањима.

Посљедњи број југовог годишњици устанка црногорског народа 1941.

Тираж часописа износио је 1200 пртлјажара, 533 пртлјажка иду стапним пртлјажницима у земљи, а 37 пртлјажницима из иностранства. Замјестни часопис оставља се са 40 институција у земљи и 45 у иностранству (СССР — 6, Француска — 6, САД — 5, Чехословачка — 4, Румунија — 4, Пољска — 3, Западна Немачка — 3, Велика Британија — 3, Бугарска — 2, Италија — 2, Аустрија — 2, Холандија — 2, Албанија — 1, Мађарска — 1, Норвешка — 1).

Архив за раднички покрет

У току 1966. године срећења је праћа СК Андријевица, СК Бар и Цетиње и праћа ЦК КП Југе Горе за 1949. годину. Извршена је шире и ужи одбор документа за публиковање за период 1918 — 1941. године.

Ламинирано је 490 докумената за период 1918—1941. године, а фотокопирано је 250 страница докумената из Архива радничког покрета Југославије. Прекујено је и срађено неколико стотина страница докумената. Протутиљења су објављања чланака експонат-

скеј револуције из Југе Горе и одабрана докumenta у трошковима годишњице југословенске револуције од 1917. до 1945. године у нашем, Которском и Дубровачком вардару. Микрофилмовано је око 2.000 страница докумената из периода 1918—1945. године за потребе АРДЈ. Микрофилмовано је или претпуштању за потребе Завичајног музеја у Даниловграду, Музеја револуције града Југославије, Удружења шпанских бораца и изложбу „Позориште у НОР-у“ у преко 500 страница докумената.

Редовно су пружане услуге научним радницима и заинтересованим институцијама из земље. Током године 8 научних радника са стране боравило је у Архиву ради научноистраживачког рада. Редовно је одржаван контакт и сарадња са срдјаним институцијама у земљи и подручјима регистратурама.

Библиотека

У току 1966. године фонд библиотеке је увећан са 214 књига и са 420 свесака периодику, тако да она сада располаже са 15.308 књига и 2.778 свесака периодику. Сва принова је инвентарисана и обрађена по правилним азбучног каталога. За азбучни каталог откуповано је 5.000 матичношних листића. Редовно је прављена библиографија издана.

Библиотеку је у току 1966. године користило 20 личи, а на читатље је издато 1.700 књига.

Општа служба и рачуноводство

У току 1966. године ове службе су обављале све управно-правне, кадровске, опште и рачуноводствено-комерцијалне послове у Институту. Припремак је материјал за сједнице органа управљања и Научног витења, израђени су нацрти Статута и енза правилишта, табулативи извештаји, завршни рачун, финансијски планови, раз-

ни уговори, вођена евидентија у области рада, обављени пословни преузимања и експедиције издања и у том циљу ангажовани адвокати, вођена бригла о имовини. Ова служба проводила је у жи-вот све закључке и одлуке органа управљања.

Средства која су добивена јод Републичког фонда за финансирање научних дјелатности омогућила су да се план научно-истра-

живачког рада Института несметано остварије; али средства за издавачку дјелатност, осим за часопис *Историјски записи*, нијесу биле обезбиђењена, мада има неколико рукописа опремљених за публиковање.

Институт још није решавио стамбени проблем својих радника, нити у потпуности пратио је радних просторија установе.